

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע | יו"ל ע"י מכון "מעדני אשר" - בית שמש

פרשת אמור תשפ"ב | גליון תתצ"ח (שנה י"ט)

האם בל"ג בעומר מי שאמר שהיום ל"ג בעומר

האם שוב אינו יכול לספור ספרת העומר בברכה?

יש לחקור מי שאמר לחבירו בל"ג בעומר שהיום ל"ג בעומר האם שוב אינו יכול לספור ספירת העומר בברכה.

הנה בשיירי כנסת הגדולה כתב שאם מנה בראשי תיבות כגון ל"ג לעומר יצא.

ומביא ראיה: מהא דאיתא בירושלמי שקלים דזה יתנו רומז ל"ב שבטים דזה הוי בגימטריא ל"ב.

ובשו"ת שאילת יעבץ חלק א' סימן קל"ט דחה ראיה זו: מה שהביא ראיה מירושלמי פ"ק שקלים שדרשו זה יתנו רמז ל"ב מנין היא ראיה של כלום כי כיוצא בזה נמצאים לרוב בתלמוד זה י"ב לוגין ולמדו סתם נזירות ל' יום מיהיה והרבה כמוהם שהן גופי הלכות נלמדות בגימטריא שהיא אחת מל"ב מדות של ראב"י שהתורה נדרשת בהן אבל כל זה לא יספיק להוכיח שכך הוא דרך המנין אפי' בין בני אדם והמציאות יורה יגיד ההפך כי לא נראה ולא נשמע בדיבור שנהגו כך למנות בשום מקום ובשום זמן אף בעסקים הזמניים, כי אם בכתיבת הדיונית וספרא בצירא במקום שאין קפידא אצ"ל שאין זה נהוג במקרא ובמניני התורה.

הנה בשו"ת תשובות והנהגות כרך א' סימן ש"א נשאל במה שמצוי שבהגיע ליל ל"ג בעומר אומרים לפני הספירה בלשון המדוברת שהיום ל"ג בעומר, ויש לחשוש שבזה שאמר כן יצא כבר ידי ספירה ושוב לא יוכל לספור בברכה, ע"כ צריך להזהיר הציבור על כך.

ומביא שהמשנה ברורה סימן תפ"ט ס"ק כ"ב מקיל בדיעבד כשאמר היום ל"ג בעומר ולא הזכיר שבועות שיוכל לספור בברכה, וכן ממשיך לספור בברכה שלמ"ד מצוות צריכות כוונה הלוא לא יצא באמירתו וא"כ לא יצא וסופר בברכה, וכן למ"ד אין צריכות כוונה כתב הט"ז דזה הוי כמכוין שלא לצאת, ובפרט כשאמר ל"ג בעומר ולא אמר "היום" כתב הט"ז ומג"א דלכו"ע שפיר דמי וכן פסק במשנה ברורה סק"ה ע"ש בשעה הציון דאף שיש מפקפקים בזה מ"מ כן נקטו האחרונים לדינא, אבל לכתחילה בודאי ראוי ליזהר כמו שהעלינו שלא לומר היום ל"ג בעומר אף שאינו מכוין בכך לספירה, וכן מצאתי בלוח ארץ ישראל מהגר"מ טיקוצ'ניסקי זצ"ל שהזהיר על כך.

מי שכתב לחבירו מכתב וכתב לו את יום של הספירת העומר של אותו יום

האם שוב אינו יכול לברך בברכה?

בפרשתן וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאם את עומר התנופה.

קימ"ל אורח חיים סימן תפ"ט סעיף ד' מי ששואל אותו חבירו בין השמשות כמה ימי הספירה בזה הלילה, יאמר לו אתמול היה כך וכך, שאם יאמר לו היום כך וכך, אינו יכול לחזור ולמנות בברכה.

וכתב במשנה ברורה סימן תפ"ט ס"ק כ"ב דלכן אינו יכול לספור שוב בברכה, שכבר יצא בזה ידי ספירה למ"ד מצות א"צ כונה ואף דאנן קימ"ל דמצות צריכות כונה, וזה לא כוון לצאת בזה ידי מצוה, לענין ברכה צריך להחמיר ולחוש להך דעה ולא יברך על הספירה שימנה אח"כ, ויש עוד עצה, שיכוין בפירוש שלא לצאת בזה ידי ספירה.

יש לחקור מי שכתב לחבירו מכתב וכתב לו את יום של הספירת העומר של אותו יום האם שוב אינו יכול לספור ספירת העומר בברכה.

הנה בשו"ת הגרעק"א ח"א סימן כ"ט דן לענין סופר ספירת העומר בכתב אי יצא ידי חובתו, וכתב דכיון דקימ"ל דכתיבה לאו כדיבור דמי לא יצא בזה ידי חובתו.

וכתב על זה החתם סופר בגליון השו"ת הגרעק"א הובא בשו"ת כת"ס יו"ד סימן ק"ו ראיה דספירה בכתב גם הוי ספירה: דאל"כ למה ליה בזק וטלאים לשאול המלך, וכן אמאי לא מנה בכתב, וכן יואב ל"ל מנה בכתב, אלא בע"כ דלעולם עובר בלאו, ומדלא יספר משמע בכתב, א"כ עמוד וספור דספירת העומר נמי משמע בכתב, דאין לומר לענין קום ועשה דספירה לא הוי ספירה בכתב ספירה, דא"כ מאי מקשה סתירה בין והיה מספר לאשר לא יספר, נימא דוה"י מספר איירי בכתב, אלא ע"כ דאין הבדל ביניהם, ואפילו אי לגבי שבועה ולימוד תורה לא הוי כתיבה כדיבור, אמנם לענין ספירת העומר יוצא ע"י הכתב.

וכן בברכי יוסף סימן תפ"ט ס"ק י"ד האריך באריכות גדולה מאוד האם ספירה בכתובה הויא ספירה ושוב אינו יכול לספור בברכה או דילמא בכתב לא הויא ספירה.

ובשערי תשובה סימן תפ"ט ס"ק א' כתב ולענ"ד ברור דאפילו כתב שבעה עשר יום שהם כו' לא יצא כלל אם לא שנתכוין לצאת בכתובה זו ויש להסתפק קצת ונראה דגם בזה יחזור ויספור בברכה ולא דמי לשאר דוכתי דאף דנימא שם דכתיבה כדבור היינו במקום שהדבור עצמו אינו אלא לגלות מחשבת הלב משא"כ בזה וכמו דלא מהני אם כותב ק"ש ותפלה ובמגילה מבואר להדיא דקריאה בפה בעינן.

ולענין הלכה: מסקנת אחרונים שחוזר וסופר ובברכה, כי כתיבה לאו כדיבור דמי, והרי זה כמהרהר הספירה שאינו יוצא, שהתורה אמרה "וספרתם לכם".

"תשע מאות מי יודע"
בחסדי ה' שהגדיל עמי העני ממעש, שאני זוכה להרביץ תורה לרבבות עמך בית ישראל מידי שבת בשבתו במשך "תשעה עשר שנים רצופות" וזכותי שהתקבל הגליון בכל תפוצות ישראל ברחבי תבל בשבועות הקרובים אני זוכים "להופעת הגליון התשע מאות"
לך קורא נכבד המתענג על הגליון
אני פונה אליך בקריאה נרגשת
העלויות העצומים הכרוך בהדפסת הגליון מכביד על המשך קיומו אנא טול חלק ותן לנו את הכח להמשיך

גליון זה לעילוי נשמת
עטרת משפחתינו
האשה הצדקנית והצנועה משכלת ביראת השם
מופלאת בנועם הליכותיה וטוהר מדותיה
ה"ה מרת **חנטשה רחל גרינצוויג** ע"ה
בת מוה"ר **יהונתן בנימין** ה"ד
אשת אבינו מוה"ר **דוד יהודה** ז"ל
נפטרה י"ב אייר תשע"ט
הנוצח ע"י בניה הרבנים הגאונים שליט"א

גליון זה נודב ע"י ידידינו העומד לימין המערכת בכל עת
הרה"ג רבי שמואל הלל הכהן נוטיס שליט"א ירושלים
לעילוי נשמת אשתו האשה החשובה מרת **חיה צפורה שיינדל** ע"ה בת הרב **יעקב ז"ל**
שנפטרה לאחר שסבלה יסורים קשים וקיבלה באהבה מתוך אמונה
ביתה היה פתוח לרווחה נשאה בעול חברותיה
זכתה להעמיד דור ישרים מבורכים בנין וחתנית רבנן
נפטרה י"ב אייר תש"פ ת.נ.צ.ב.ה.

מי שצריך לעבור ניתוח בימי הספירה ויודע שיחסר לו יום

האם אסור לו לספור כלל?

יש לחקור מי שצריך לעבור ניתוח בימי הספירה ויודע שיחסר לו יום האם אסור לו לספור כלל כיון דיחסר לו יום לא היא תמימות והוא ברכה לבטלה או דילמא מותר לו לספור אע"ג שיודע שיחסר לו יום.

הנה החיד"א בספרו מורה באצבע סימן ז' אות ר"ח כתב וז"ל יודרו ויעשה סימנים שלא ישכח לילה אחד כשאינו מונה בציבור, דאפשר שישכח גם ביום ולא יוכל עוד לספור בברכה, ולמפרע היו כל הברכות שעברו לבטלה וביטל מצוות עשה, חזינו מדבריו שמי ששכח יום אחד לא רק שמהיום והלאה לא יוכל לספור, אלא גם מה שביקר עד היום הוא ברכה לבטלה, א"כ לפי דבריו מי שיודע בודאות שהולך להחסיר יום אחד אסור לו להתחיל לספור עם ברכה.

אבל רוב הפוסקים דחו דבריו: והסכימו שאף אם דילג יום אחד אין ברכותיו שלמפרע לבטלה, ולכן אף אם יודע מראש שיצטרך לדלג יום אחד, יספור עד ליום ההוא בברכה, ובפרט שיש לקוות שזכות המצוה תעמוד לו ויוכל לספור במשך היום ההוא את הספירה, כך כתב בשו"ת יג"ל יעקב אור"ח סימן ס"ד.

מדוע מצות ספירת העומר מברכים בכזה התלהבות

מה שאין עושים בשאר ברכות?

יש להקשות: מדוע מצות ספירת העומר מברכים בכזה התלהבות מה שאין עושים בשאר ברכות, מעדני אשר.

נראה לתרץ: ע"פ מה שכתב בספר החינוך בפרשתו מצוה ש"ו בטעם מצות ספירת העומר וז"ל לפי שכל עיקרן של ישראל אינו אלא התורה, ומפני התורה נבראו שמים וארץ וישראל, וכמו שכתוב ירמיהו ל"ג כ"ה אם לא בריתי יומם ולילה וגו' והיא העיקר והסיבה שנגאלו ויצאו ממצרים כדי שיקבלו התורה בסיני ויקיימוה, וכמו שאמר השם למשה שמות ג' י"ב וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה, ופירוש הפסוק כלומר, הוציאך אותם ממצרים יהיה לך אות שתעבדון את האלהים על ההר הזה, כלומר שתקבלו התורה שהיא העיקר הגדול שבשביל זה הם נגאלים והיא תכלית הטובה שלהם, וענין גדול הוא להם, יותר מן החירות מעבדות, ולכן יעשה השם למשה את צאתם מעבדות לקבלת התורה, כי הטפל עושיין אות לעולם אל העיקר, ומפני כן, כי היא כל עיקרן של ישראל ובעבורה נגאלו ועלו לכל הגדולה שעלו אליה, נצטוונו למנות ממחרת יום טוב של פסח עד יום נתינת התורה, להראות בנפשנו החפץ הגדול אל היום הנכבד הנכסף ללבנו, כעבד ישאף צל, וימנה תמיד מתי יבוא העת הנכסף אליו שיצא לחירות, כי המנין מראה לאדם כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא. וזהו שאנו מונין לעומר, כלומר כך וכך ימים עברו מן המנין, ואין אנו מונין כך וכך ימים יש לנו לזמן, כי כל זה מראה בנו הרצון החזק להגיע אל הזמן, ועל כן לא נרצה להזכיר בתחילת חשבוננו ריבוי הימים שיש לנו להגיע לקרבן שתי הלחם של עצרת, לפי הנ"ל אתי שפיר שאומרים בהתלהבות עצומה כי זה יום נכסף שמחכים לו כל כך וזה עיקר גאלותנו ושמחתנו, מעדני אשר.

מעדני אשר: לפי זה אפשר ליישב קושיית הראשונים שהארכנו בזה בספר מעדני אשר חלק א' פרשת אמור מדוע אין מברכים ברכת שהחיינו לפני שמקיימים מצות העומר כמו שמברכים לפני כל קיום מצוה הבאה מזמן לזמן, ולפי הנ"ל אתי שפיר כיון דעיקרה של מצוה כדי להגיע ליום המיוחל א"כ לא נגמר המצוה רק בחג השבועות לכן אין מברכים.

האם לפי רבי שמעון בר יוחאי כשכהן עושה עבירה יותר חמור מסתם אדם?

בפרשתו ויאמר ה' אל משה אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו.

איתא במדרש רבה בפרשתן ס"ק ד' העליונים שאין יצר הרע מצוי בהם אמירה אחת דייה להם, אבל התחתונים שיש בהם יצה"ר הלואי לשתי אמירות יעמדו, הדא הוא דכתיב ויאמר ה' אל משה אמור אל הכהנים בני אהרן וגו'.

יש להקשות: א"כ מדוע רק בכהנים כפל אזהרה, וכי רק לכהנים יש יצר הרע, ומדוע בשאר מקומות שמדברים מבני אדם לא כפלו את אזהרה, כך מקשה הכתב סופר בפרשתן, וכן בעץ יוסף על המדרש.

ומתרץ באופן נפלא: שכהנים בני אהרן שיש להם קדושה יתירה מכח אביהם, והם כהנים משרתי ה' קרובים אליו יתברך שמו ומדקדק עמם יותר מכל ישראל על דרך "וסביבו נשערה מאוד" כדרשת חז"ל ב"ק נ' ע"מ א' דהקב"ה מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה, וצריכים זירוז ביותר, וזה שאמר אמור ואמרת, שהזהירה ביותר את הכהנים בני אהרן שהם קרובים יותר אל ה' שהם משרתיו וגם בני אהרן, ואם יעברו עונשם גדול מאוד, וכל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו, לכן תזרוז את הכהנים ביותר, ואתי שפיר דברי המדרש.

בעץ יוסף על המדרש כתב תירוץ אחר: דלרבותא נקטה הכא דאע"ג דכהנים זריזים הם וגם אין במצוה הזאת טורח או חסרון כיס אלא כבוד והדר, צריכין לכפול האזהרות משום כי יצר לב האדם רע וכל שכן בשאר מצוות שהו לכל ישראל ויש בהם טורח או חסרון כיס.

ובמשך חכמה פרשת אחרי ט"ז כתב דבר נפלא בענין זה להסביר את שיטת התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי: דהנה איתא בגמ' שבועות י"ג עמוד ב' דבחטא של טומאת מקדש וקדשיו לכ"ע היה לכהנים כפרה שונה מישראל, אבל בשאר עבירות יש מחלוקת דרבי יהודה סבירא ליה לכהנים מתכפרים בשעיר המשתלח כמו כל ישראל, אבל רבי שמעון חולק דכשם שדם שעיר הנעשה בפנים מכפר על ישראל על טומאת מקדש וקדשיו, כך דם הפר מכפר על הכהנים על טומאת מקדש וקדשיו, וכשם שוידויו של שעיר המשתלח מכפר על ישראל בשאר עבירות, כך וידויו של פר מכפר על הכהנים בשאר עבירות, ויש להקשות מדוע לא סבירא ליה רבי שמעון שכהנים יכולים להתכפר בשאר עבירות עם הקרבן שעם ישראל מתכפרים.

ומסביר באופן נפלא: דבעניני הקודש והמקדש העון של הכהנים יותר גדול, במה שהם הם הממונים על הקודש, וכי חטאו בזה הוא כמועל במה שהופקד עליו, והוא כמו שכתב בספר העיקרים מאמר ד' פרק כ"ז על חטא שאול, אבל החטא בדברים אחרים או בקודש באין בה ידיעה בתחילה שוה הכהן אל העם, ולר' שמעון דסבר דוידוי של פר מכפר על הכהנים במה שהשעיר המשתלח מכפר על ישראל, יתכן משום דבמפעל אשר יצא לאור השמש, בזה יגדל עון הכהנים, משום דלפי ערך קדושתם כן החילול השם יותר גדול.

ועוד כותב דבר נפלא: דרבי שמעון לשיטתו שסבירא ליה ברכות ל"ה ע"ב "אפשר אדם חורש בשעת חרישה וזורע בשעת זריעה וקוצר בשעת קצירה וכו', תורה מה תהא עליה, וכו' מבואר דר"ש אומר דאם האדם באמת טרוד במלאכתו, אינו פנוי לעסוק בתורה, ולפי זה הכהנים שהיו פנויים ממלאכתם, שהרי לא היה להם חלק בארץ, וקיבלו מישראל כ"ד מתנות כהונה, אם כן יש עליהם תביעת יתירה אם התבטלו מתורה, ולכן הם בעו כפרה בפני עצמם.

קול המעדנים

"בית המדרש תולדות אהרן קרית הרמ"א בית שמש"
חיוקן קביעת עיתים לתורה פתיחת הזמן

"שיבת רוזין בוואן ירושלים"
בחינה על הנלמד בזמן החורף
ושיחה במעלת ניצול הזמן

"שיבת בין הזמנים דחסידי ויזניץ בית שמש"
בבית המדרש הגדול דמשק אליעזר
מעלת התמדת התורה בבין הזמנים

סמינר ויזניץ אלעד
בית יעקב אין להם זכות קיום רק עם יש להן חלק בתורה

בפרשתן כ"ג כ"ז אך בעשור לחודש השביעי יום הכפורים הוא וגו' ועניתם את נפשותיכם.

איתא במשנה יומא ע"ג ע"מ ב' דמי שאוכל ביום כיפור שיעור ככותבת חייב כרת אבל פחות מזה אינו חייב כרת, אע"ג דבכל איסורי אכילה חייב בכזית.

ובגמ' יומא פ' ע"מ א' מסביר מדוע יום כיפור שיעורו שונה מכל איסורי תורה: תניא יום הכפורים שינה הכתוב במשמעו שכתב אשר לא תעונה, לפיכך שינו חכמים בשיעורו, בככותבת.

הנה ידוע שיטת התנא האלוקי מכות י"ז עמוד א', שבות כ"א ע"מ ב' רבי שמעון בר יוחאי: דכל איסורי תורה לוקים אפילו בכל שהוא, ולא אמרו כזית אלא לענין קרבן, וחולק על רבנן דסבירא ליה דבכל האיסורים אין לוקין מלא בכזית, סתם רבי שמעון בגמ' הוא רבי שמעון בר יוחאי, כך כתב ברש"י שבעות ב' ע"ב ד"ה משמ, וכן בחולין מ"ט ע"ב ד"ה ארדי לי מיהא וכן ברשב"ם ב"ב ק"ב ע"א.

יש לחקור האם לפי שיטת רבי שמעון דסבירא ליה בכל התורה שיעור אכילה לגבי עונש מלקות זה בכל שהוא גם ביום כיפור יסבור שהאוכל כל שהוא חייב כרת או דילמא ביום כיפור מודה רבי שמעון דבעינן שיעור ככותבת.

הנה המקנה קידושין דף ע"ז עמוד ב' כתב אף דרבי שמעון סבירא ליה כל שהוא למכות, נראה דהיינו דוקא במקום שנאמר ביה לשון אכילה, משא"כ ביום הכפורים דכתיב ביה תענו את נפשותיכם, מודה רבי שמעון דאינו חייב עד דאכל כשיעור דמייטבא דעתיה.

וכן כתב בשפת אמת יומא ע"ג ע"ב שמקשה על מה שמקשה הגמ' שם על מה דאיתא במשנה שאסור לאכול ביום כיפור, הרי זה איסור כרת ומדוע נקט המשנה שזה רק איסור, ומתרץ הגמרא דכוונת המשנה על אכילה של חצי שיעור דעל דאינו כרת אבל איסור יש, ומקשה בגמ' הניחא למ"ד דסבירא ליה דחצי שיעור אסור מן התורה מתורץ שפיר, אלא למ"ד דסבירא ליה דחצי שיעור מותר, א"כ אי אפשר לתרץ המשנה בחצי שיעור דהרי זה מותר, ומקשה בשפת אמת מדוע לא מתרצה הגמ' דהמשנה הוא לפי שיטת רבי שמעון דסבירא ליה כל שהוא למלקות, אבל כרת ליכא לכן כתבה המשנה שיום כיפור רק אסור ולא כתבה שיש כרת, וכתב דלשיטת הריטב"א מכות י"ז א' דלרבי שמעון מחייב כרת, ג"כ בכל שהוא ולא אמרינן כזית אלא בשוגג לקרבן אתי שפיר שאי אפשר לומר דהמשנה כרבי שמעון, אבל לא משמע כן בשאר פוסקים בתוס' שבועות כ"א ב' ד"ה ולא מבואר דמודה רבי שמעון לענין כרת דאינו חייב אלא בכזית.

ומסיק השפת אמת: ויתכן לומר דרבי שמעון מודה ביום הכיפור דבעי יתיבת דעת, ועל כל שהו אינו חייב.

וכן בשו"ת מנחת אלעזר חלק ב' סימן י"א כתב דגם לרבי שמעון דסבירא ליה כל שהוא למכות, מ"מ ביוהכ"פ דכתיב ביה עינוי מודה ר"ש דאינו חייב עד שיאכל כשיעור דמייטבא דעתיה.

אבל בשו"ת שואל ומשיב מהדורה תניינא חלק ג' סימן צ"ה חולק על המקנה: וז"ל נפלאתי עליו דא"כ לרבי יוחנן דסבירא ליה חצי שיעור אסור מן התורה יהיה ביום כיפור מותר, והדברים ק"ו דמה לרבי שמעון דסבירא ליה דכל שהו למכות אפ"ה ביוה"כ בעי שיעור עינוי, מכל שכן לרבי יוחנן דאינו רק איסור בעלמא, מכל שכן דראוי להיות מותר והרי בגמ' יומא דף ע"ג ע"ד לא מבואר כן והכי קימ"ל, ואין לומר דשאני לרבי יוחנן דמטעם חזי לאצטרופי אסור, דזה אינו, דגם שם מטעם אחשבה אתינן עליה כמ"ש זקני הח"ץ ז"ל סימן פ"ו, והך דח"ש הוא ג"כ מטעם אחשבה כמ"ש הריטב"א מכות י"ז בשם הרמ"ה.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זסקינד הגר שליט"א מנהטן
משיב כהלכה שינוי וידעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משריע ומשנה ברורה

- א] חידה. לאיזה כהן אסור להיטמאות לשבעה קרובים (חוץ מכה"ג) והשאלה היא עכ"פ לשיטת אחת.
- ב] חידה. לשיטה אחת מהראשונים כהן יכול להיטמא מדרבנן, למישהו, למי והאיך יכול להיות שרבנן יתירו לו האיסור של הטומאה?
- ג] חידה. היכי תמצוי שמותר לכהן להיטמאות רק לאביו או רק לאמו?
- ד] יש לעיין. בטומאת שבעה קרובים שהותרה לכהן, האם גם יכול להיכנס בשבילם לבית הקברות, (למשל כשהמת קבור בקצה בית הקברות)?
- ה] יש לעיין. האם כהן שלא עשה מעשה עמך, נוהג אצלו דין וקדשתו?
- ו] חידה. איזה איסור לאו לכהונה, יש לכהן דין למסור נפש על זה (לפחות לשיטה אחת)?
- ז] צ"ע. כהן שחסר לו כליה אחת האם כשר לעבודה?
- ח] שאלה. הרב גרין ובני ביתו האריכו בסעודה שלישית עד לאחר צאת הכוכבים. וכך היה גם אצל משפ' באום. הרב גרין והרב באום, כל אחד בביתו זימנו על הכוס, הרב גרין יכול לשתות את כוס הברכה מיד עם סיום ברכת המזון, ולרב באום אסור לעשות זאת, מדוע? (שניהם לא עשו הבדלה, גם לא בדיבור, יש להם מספיק יין). מה הדין אם הם יברכו את ברכת המזון בזמן בין השמשות, לפני צאת הכוכבים?
- ט] חימום תבשיל קר ע"י גוי או ע"י ישראל. גב' ישראלית שכחה להוציא מהמקרר בערב שבת את הסיר עם מרק הירקות ולהניחו על הפלטה של שבת. א. האם מותר לה לומר לגוי להניח את הסיר עם המרק הקר על מכסה של סיר שעומד הפלטה, כדי שהמשפחה תוכל לאכול מרק חם בליל שבת? (הנחה: המרק מבושל כל צרכו). ב. אם הגב' ישראלית הניחה בעצמה את הסיר ובו המרק הקר על המכסה של הסיר שעמד על הפלטה, והמרק התחמם לחום של יד סולדת, האם מותר יהיה למשפ' ישראלית לאכול את המרק החם?
- י] ברכה אחרונה על היין של הקידוש. ר' נחמיה שאל את החברותא שלו האם ברכת המזון פוטרת מברכה אחרונה את יין הקידוש של מי שעושה בליל שבת קידוש על מיץ ענבים, ושותה את כל הכוס שמכילה יותר מרביעית, ואינו שותה יין או מיץ ענבים בתוך הסעודה? ומה הדין אם עושה את הקידוש על יין? מה הדין אם נוהג לשתות יין/מיץ ענבים בתוך סעודתו וכיצד ראוי לנהוג?

כללי השתתפות

- 1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
- 2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
- 3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
- 4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
- 5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. (לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד). השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעוזה"י לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ח סיון

